

for begge forslags optagelse på dagsordenen i håb om, at et sådant resultat hurtigt kunne nås.

Det new zealandske forslag vedtoges med 15 stemmer for, ingen imod og 5 abstentioner (Bulgarien, Czekoslovakiet, Sovjetunionen, Kina og Costa Rica).

Det sovjetiske forslag vedtoges med 7 stemmer for (Bulgarien, Czekoslovakiet, Danmark, Ghana, Liberia, Niger og Sovjetunionen), 3 imod (Kina, Costa Rica og Philippinerne) og 10 abstentioner (Argentina, Frankrig, Grækenland, Cypern, Panama, Mexico, Italien, Holland, Storbritannien og USA).

Generalkomiteen havde dermed vedtaget de 91 punkter på dagsordenen.

I et påfølgende møde besluttede generalkomiteen at anbefale, at plenarforsamlingen uden forudgående komitébehandling behandler Tibet-spørgsmålet, Angola-situationen, FN-program for Afrika, Ungarnspørgsmålet og de to forslag om Kinas repræsentation.

Et forslag fra Sovjetunionen om, at nedrustningsspørgsmålet behandles direkte i plenarforsamlingen, blev afvist med 3 stemmer for, 12 imod og 4 abstentioner (Cypern, Ghana, Liberia og Mexico), og i overensstemmelse med sekretariatets udkast henvises det til 1. komité.

Det dansk-svenske forslag om befolkningstilvækst og økonomisk udvikling (punkt 84) blev efter bemærkninger af den danske repræsentant henvist til 2. komité.

Et forslag fra Sovjetunionen om at henvise spørgsmålet om suverænitet over naturrigdomme (punkt 87) til den særlige politiske komité i stedet for til 6. komité blev forkastet med 8 stemmer for (Ghana, Cypern, Philippinerne, Mexico og Liberia samt de tre øststater), 9 imod, deriblandt Niger og Costa Rica, og 3 abstentioner (Argentina, Panama og Grækenland), og det besluttedes med 11 stemmer for, 4 imod (Østlandene og Cypern) og 5 abstentioner (Ghana, Argentina, Panama, Mexico og Liberia) at indstille sagen til 6. komité's dagsorden.

Generalkomiteens første beretning med de vedtagne 91 dagsordenspunkter og disses fordeling til plenarforsamling og komiteer kom til behandling i plenarforsamlingen den 25. september. Følgende punkter

gav anledning til bemærkninger: 19, 72 og 73 (nedrustningen og kernevåbenforsøgene): Punkt 19 godkendtes efter forslag af den sovjetiske repræsentant uden indsigelse. Vedrørende punkt 72 sagde Sovjetunionens repræsentant, at Sovjetunionen i overensstemmelse med sin traditionelle politik fuldt ud var tilhænger af, at den siddende plenarforsamling udtalte sig for indstilling af kernevåbenforsøg. For nærværende kunne dette spørgsmål imidlertid ikke tages op adskilt fra det almindelige nedrustnings-spørgsmål. En drøftelse alene af forsøgs-sprængningerne ville ikke bidrage noget til det brændende spørgsmål om nedrustningen. Alle argumenter om det modsatte havde enten til hensigt at bedrage verdensopinionen eller skyldtes en komplet misforståelse af situationen. Hans synspunkter støttedes af den czechoslovakiske repræsentant, og begge ville stemme imod optagelse af dette punkt. Den amerikanske repræsentant udtalte, at ord havde mistet deres mening, hvis denne sag ikke var vigtig og af ganske særlig betydning. Han kunne ikke indse, hvorfor et forbud — som der hurtigt kunne opnås enighed om — skulle afvente en overenskomst om alle de øvrige, mere komplicerede problemer. Den britiske repræsentant sagde, at det ville være forkert at se bort fra de anstrengelser, der var gjort i Genève, og at slå kernevåbenforsøgene sammen med nedrustningsspørgsmålet. Han håbede, at det ville få prioritet i 1. komité. Den polske repræsentant var imod forslaget. Også den polske befolkning ønskede, at der blev gjort en ende på atomforsøgene, men et forbud betragtede man som kun en del af et almindeligt afrustningsprogram. Situationen ville have været anderledes, om vestmagterne havde reageret konstruktivt på et initiativ af karakter som Polens forslag om en atomfri zone i Centraleuropa. Løsningen af det tyske problem og nedrustningen ville have været lettere. Vestmagterne havde ikke modsat sig de franske atomforsøg, og de vestlige lagre af atomvåben var allerede så store, at de frembød en fare for menneskehed.

Forslaget vedtoges derefter med 85 stemmer mod 10 (Østmagterne og Cuba) og tre abstentioner (Guinea, Irak og Mali).

Punkt 73 godkendtes uden indsigelse.

75 og 76: (Sydafrika). Den sydafrikanske